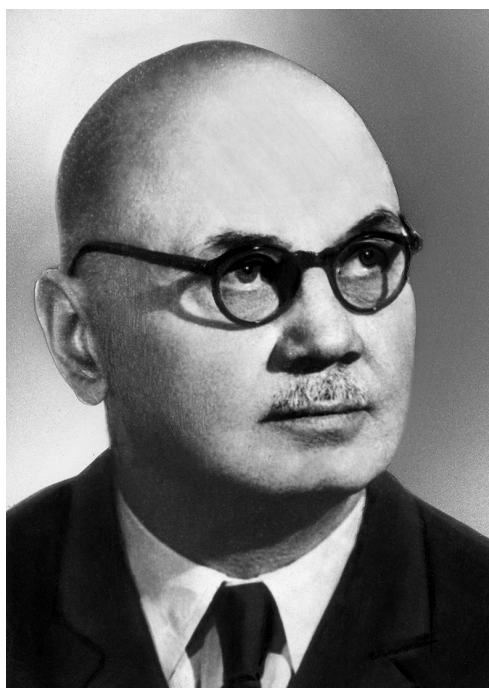

DR. SCHWANNER JENŐ

1888–1964

Állatorvosdoktor, egyetemi tanár, a Magyar Agrártudományi Egyetem Állatorvostudományi Karán 1946-ban létesített állategészségügyi igazgatási és törvényszéki állatorvostani tanszék első professzora 1946-tól 1963-ig. Korábbi állategészségügyi szervező tevékenysége révén nevéhez fűződik a fertőző betegségek elleni küzdelem hatékony megszervezése, a veszettség felszámolása és az állat-egészségügyi szabályzat szerkesztése.

Schwanner Jenő 1888. február 22-én született Székesfehérvárott. Édesapja fiatalon, 37 éves korában meghalt, így édesanyja hatéves korától kezdve nehéz körülmények között nevelte fel akkor négyéves öccsével együtt. Középiskoláit a székesfehérvári főreáliskolában végezte. A M. kir. Állatorvosi Főiskola ösztöndíjasaként 1911-ben oklevelet, 1918-ban állatorvos-doktori oklevelet szerzett. 1909-től ösztöndíjas gyakornok volt a kórbonctani tanszéken; 1912. március 2-án gyakornoknak, 1913. március 2-án pedig tanársegédnek nevezték ki. 1914-től 1917-ig a harctéren szolgált; 1918 végéig a mezőterebesi lókórház állatorvosa, majd rövid ideig újból tanársegéd lett. 1919 márciusában Sárbogárd járási állatorvosa, áprilistól pedig a Vörös Hadsereg Pogány-hadtestének állatorvos főnöke volt. 1919 augusztusában újból Sárbogárdra tért vissza, ahonnan 1920-ban Sárosdra, majd 1923-ban Adonyba került járási állatorvosnak.

Az 1935. évben a Földművelésügyi Minisztériumba hívták, ahol 1940-ig előadó, majd mint állat-egészségügyi főtanácsos, ügyosztályvezető dolgozott. 1939-ben meghívott előadóként a magyar közigazgatás szervezete és az állat-egészségügyi igazgatás című tantárgyat adta elő. 1944. október 15-én felmentették a szolgálat alól, és csak a háború után tért vissza mint az állat-egészségügyi főosztály vezetőhelyettese. 1946-ban a Magyar Agrártudományi Egyetem Állatorvostudományi Karán újonnan létesített állategészségügyi igazgatási és törvényszéki állatorvosi tanszékre egyetemi nyilvános rendes tanárként kapott meghívást. Ezt a tanszéket nyugalomba vonulásáig, 1963. január 1-jéig vezette.

Oktatói működését már 1939-ben kezdte, tárgyát 1939-től közel negyedszázadon át adta elő. Oktatói tevékenységének sikerét nagymértékben elősegítette az a tény, hogy személyében olyan szakember oktatta az állatorvosok zömét, aki az állat-egészségügyi igazgatás legkülönbözőbb beosztásaiban szerzett igen bőséges tapasztalatokat. A szaktárgyak közül az állat-egészségügyi igazgatás, a magyar államigazgatás alapelemei, valamint az igazságügyi állatorvos-tan című tantárgyakat oktatta.

Az állat-egészségügyi igazgatásban nagy ügyszeretettel és buzgalommal fáradozott állategészségügyünk fejlesztésén. Működéséhez fűződik egyes fertőző állatbetegségek szűkebb térre szorítása, a brucellosis és a meddőség okozta gazdasági károk felmérése, és e betegségek elleni védekezés fontosságának megvilágítása, a veszettség elleni küzdelem megszervezése és a betegség gyakorlati szempontból való felszámolása. A veszettség leküzdésének megoldása még a jelenben is példaképpül szolgál azokban az országokban, ahol még most sem tudták e közegészségügyi szempontból is igen nagy jelentőségű betegséget megszüntetni.

Irodalmi téren végzett munkásságát közismertté tették kitűnő jogszabálygyűjteményei, amelyek rendszerezőképeségéről és alapos jogi tudásáról tanúskodtak. Tevékenyen részt vett egyes alapvető állat-egészségügyi jogszabályok, különösen az állategészségügy rendezéséről szóló kormányrendelet és az ennek kapcsán kiadott állat-egészségügyi szabályzat szerkesztésében. 1946 és 1963 között elnöke volt intézményünk felülvéleményező bizottságának, és közel 25 éven át tagja az Országos Állategészségügyi Tanácsnak.

Tudományos munkásságának elismeréséül az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága az 1952. évben az állatorvos-tudomány kandidátusává nyilvánította. Az Állatorvostudományi Egyetem tanácsa 1962-ben ötvenéves kiváló állatorvosi munkásságát aranydiplomával ismerte el.

A Magyar Népköztársaság elnöki tanácsa érdemes és eredményes munkásságának elismeréséül 1958-ban, majd egész élete munkásságáért nyugalomba

vonulása alkalmával másodízben is a Munka Érdemrenddel tüntette ki, 1959-ben pedig a Tanácsköztársaság idején kifejtett tevékenységéért megkapta a Tanácsköztársaság Emlékérmét.

1964. október 3-án, 77 éves korában, hirtelen elhunyt.

Irodalom

Várnagy László: Schwanner Jenő dr. 1888. február 22.–1964. október 3. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1964. 19. 9. 409–410.